

EFL TEACHERS' PERCEPTIONS OF INTEGRATING CULTURE INTO FOREIGN LANGUAGE TEACHING

Ngo Huynh Hong Nga¹
and Le Bich Tuyen²

¹*School of Foreign Languages, Can Tho
University, Can Tho City, Vietnam*

²*Gia Viet English Language Center,
Can Tho City, Vietnam*

*Corresponding author: Ngo Huynh Hong Nga,
email: nhhnga@ctu.edu.vn

Received February 20, 2024.

Revised March 18, 2025.

Accepted March 29, 2025.

NHẬN THỨC CỦA GIÁO VIÊN TIẾNG ANH ĐỐI VỚI VIỆC TÍCH HỢP VĂN HÓA TRONG GIẢNG DẠY NGOẠI NGỮ

Ngô Huỳnh Hồng Nga¹
và Lê Bích Tuyền²

¹*Khoa Ngoại ngữ, Trường Đại học Cần Thơ,
Thành phố Cần Thơ, Việt Nam*

²*Trung tâm Anh ngữ Gia Việt,
Thành phố Cần Thơ, Việt Nam*

*Tác giả liên hệ: Ngô Huỳnh Hồng Nga,
email: nhhnga@ctu.edu.vn

Ngày nhận bài: 20/2/2024.

Ngày sửa bài: 18/3/2025.

Ngày nhận đăng: 29/3/2025.

Abstract. This study investigates EFL teachers' perceptions of integrating culture into language teaching through a qualitative approach. Data were collected through semi-structured interviews with eight English teachers at a private language center in the Mekong Delta region. The results of this study showed that teachers had a deep understanding of culture and recognized its essential role in language education. However, teachers faced several challenges in incorporating culture into teaching, including maintaining student engagement, time limitations, access to cultural resources, and adjusting the curriculum to meet course objectives. The results highlight the need for professional development aligned with objectives, flexible teaching materials, and a supportive community of practice to enhance the effectiveness of integrating culture into English teaching. This study provides a theoretical basis for understanding English teachers' perceptions of integrating culture into language teaching within the context of the private education sector in Vietnam.

Keywords: culture, intercultural competence, English, foreign language, teacher, Vietnam.

Tóm tắt. Thông qua phương pháp định tính, nghiên cứu này điều tra nhận thức của giáo viên tiếng Anh đối với việc tích hợp văn hóa vào giảng dạy ngôn ngữ. Dữ liệu được thu thập thông qua các cuộc phỏng vấn bán cấu trúc với tám giáo viên tại một trung tâm Anh ngữ tư nhân ở vùng Đồng bằng sông Cửu Long. Kết quả từ nghiên cứu này cho thấy rằng các giáo viên có sự hiểu biết sâu sắc về văn hóa và nhận thấy vai trò thiết yếu của nó trong giáo dục ngôn ngữ. Tuy nhiên, các giáo viên phải đối mặt với một số thách thức khi lồng ghép văn hóa vào giảng dạy bao gồm, duy trì sự tham gia của học sinh, hạn chế về thời gian, việc tiếp cận các nguồn tài liệu văn hóa và việc điều chỉnh chương trình giảng dạy đáp ứng với mục tiêu các khóa học. Kết quả từ nghiên cứu này nêu bật nhu cầu phát triển chuyên môn phù hợp mục tiêu, tài liệu giảng dạy linh hoạt và một cộng đồng thực hành hỗ trợ để nâng cao hiệu quả của việc lồng ghép văn hóa vào giảng dạy tiếng Anh. Nghiên cứu này cung cấp cơ sở lý luận về nhận thức của giáo viên tiếng Anh đối với việc tích hợp văn hóa vào giảng dạy ngôn ngữ trong bối cảnh giáo dục tư nhân ở Việt Nam.

Từ khóa: văn hóa, giao tiếp liên văn hóa, tiếng Anh, ngoại ngữ, giáo viên, Việt Nam.

1. Mở đầu

Sự xuất hiện của phương pháp giảng dạy ngôn ngữ giao tiếp (Communicative language teaching) vào cuối thế kỉ XX đã đánh dấu một sự chuyển đổi quan trọng trong giáo dục tiếng Anh, hướng trọng tâm vào giao tiếp và hiểu biết văn hóa trong quá trình học ngôn ngữ. Theo Liddicoat và Scarino [1], văn hóa đóng vai trò quan trọng trong việc giải thích ý nghĩa ngoài nghĩa đen của từ ngữ. Do đó, việc tích hợp văn hóa vào giảng dạy ngôn ngữ là điều cần thiết để thúc đẩy năng lực giao tiếp liên văn hóa của người học [2]. Bal và Savas [3] nhận định rằng mối liên hệ nội tại giữa ngôn ngữ và văn hóa làm nổi bật sự cần thiết của nhận thức văn hóa như một thành phần cơ bản của giáo dục ngôn ngữ hiệu quả.

Việc tích hợp các yếu tố văn hóa vào dạy ngôn ngữ nhằm mục đích kép: nâng cao kĩ năng ngôn ngữ của người học và thúc đẩy sự gắn kết của họ với các nền văn hóa đa dạng, từ đó cải thiện năng lực giao tiếp liên văn hóa [2]. Để hỗ trợ điều này, các học giả đã đề xuất một số nguyên tắc tích hợp văn hóa vào lớp học bao gồm nhận thức, so sánh, phản ánh và tương tác [1], [4]. Ngoài ra, nhiều khung lí thuyết đã được phát triển để đánh giá năng lực giao tiếp liên văn hóa trong giáo dục ngôn ngữ. Trong số này, Byram [2] đã đề xuất mô hình có ảnh hưởng đáng kể đến chính sách giáo dục ngôn ngữ, bao gồm năm thành phần: kiến thức (savoir); thái độ (savoir être); kĩ năng diễn giải và liên hệ (savoir comprendre); kĩ năng khám phá và tương tác (savoir faire); và nhận thức về văn hóa phản biện (savoir s'engager). Mô hình này cung cấp một khuôn khổ toàn diện để phát triển các kĩ năng và thái độ cần thiết để giao tiếp thành công trong một thế giới toàn cầu hóa. Byram [2] nhấn mạnh rằng năng lực giao tiếp liên văn hóa không chỉ đơn thuần là việc học các sự thật về các nền văn hóa khác, mà còn là việc phát triển các kĩ năng nhận thức và tình cảm để giao tiếp hiệu quả với những người từ các nền văn hóa khác nhau.

Tuy nhiên, việc tích hợp văn hóa vào giáo dục ngôn ngữ khác nhau giữa các khu vực, đặc biệt là ở châu Á, nơi tồn tại nhiều cách hiểu khác nhau về năng lực giao tiếp liên văn hóa [5]. Sự khác biệt này nhấn mạnh sự cần thiết phải kết hợp các yếu tố văn hóa vào việc giảng dạy tiếng Anh để phát triển năng lực liên văn hóa của người học. Ở Việt Nam, việc nhấn mạnh vào phát triển năng lực giao tiếp liên văn hóa dường như bị lu mờ bởi các khía cạnh khác của việc giảng dạy ngôn ngữ. Bất chấp những nỗ lực kết hợp các yếu tố liên văn hóa vào chương trình giảng dạy, việc dạy và học văn hóa vẫn chỉ là ngoại vi [6], [7]. Nguyễn [8] quan sát thấy trình độ tiếng Anh thường được ưu tiên hơn trong khi nội dung văn hóa lại ít được quan tâm. Kết quả là, chương trình dạy tiếng Anh của người Việt có xu hướng ít coi trọng năng lực liên văn hóa [7], khiến học sinh Việt Nam vượt trội về ngữ pháp và ngôn ngữ học nhưng lại ít chú trọng đến giao tiếp liên văn hóa. Do đó, việc điều tra nhận thức của giáo viên về việc tích hợp văn hóa vào thực tiễn giảng dạy ngôn ngữ là điều cần thiết để thúc đẩy năng lực giao tiếp liên văn hóa của người học. Khi giáo viên có nhận thức rõ ràng về văn hóa sẽ giúp người học không chỉ học ngôn ngữ mà còn hiểu sâu về các giá trị, phong tục, và cách sử dụng ngôn ngữ trong các bối cảnh văn hóa khác nhau. Điều này giúp người học phát triển khả năng giao tiếp toàn diện và tự tin hơn khi sử dụng tiếng Anh trong các tình huống thực tế. Thông qua phương pháp định tính, nghiên cứu này điều tra nhận thức của giáo viên tiếng Anh đối với việc tích hợp văn hóa vào giảng dạy ngôn ngữ. Nghiên cứu này chỉ tập trung vào nhóm khách thể là các giáo viên đang dạy tiếng Anh tại một trung tâm Anh ngữ tư nhân ở vùng Đồng bằng sông Cửu Long vì cho tới thời điểm hiện tại số lượng công trình nghiên cứu liên quan đến chủ đề này được thực hiện trong lĩnh vực giảng dạy tư nhân ở Việt Nam còn rất hạn chế. Câu hỏi nghiên cứu được đặt ra như sau:

Các giáo viên nhận thức như thế nào về việc lồng ghép văn hóa vào giảng dạy tiếng Anh?

2. Nội dung nghiên cứu

2.1. Tổng quan nghiên cứu

2.1.1. Mối quan hệ giữa ngôn ngữ và văn hóa

Mối quan hệ phức tạp giữa ngôn ngữ và văn hóa từ lâu đã được thừa nhận trong lĩnh vực giáo dục ngôn ngữ. Các học giả như Byram [2] và Tavassoli và Ghamoushi [9] đã nhấn mạnh tính không thể tách rời của hai thành phần này. Tính liên kết này nhấn mạnh sự cần thiết phải nắm bắt bối cảnh văn hóa trong giao tiếp ngôn ngữ vì việc thiếu nhận thức về văn hóa có thể dẫn đến hiểu lầm và gián đoạn trong giao tiếp [1]. Ngôn ngữ thể hiện các giá trị văn hóa trong khi văn hóa lại phản ánh nguồn gốc và sự phát triển của ngôn ngữ trong suốt lịch sử [10]. Hơn nữa, nghiên cứu văn hóa mà không tham khảo ngôn ngữ có thể cản trở việc giải thích chính xác. Ngôn ngữ không chỉ bảo tồn mà còn truyền tải kiến thức văn hóa qua nhiều thế hệ. Điều này thể hiện vai trò quan trọng của việc tích hợp văn hóa trong việc giảng dạy ngôn ngữ, đặc biệt là trong môi trường dạy tiếng Anh như một ngoại ngữ. Sự tích hợp như vậy không chỉ nâng cao năng lực ngôn ngữ của học sinh mà còn thúc đẩy khả năng giao tiếp có ý nghĩa trong các bối cảnh văn hóa đa dạng [11], [12].

2.1.2. Tầm quan trọng của việc tích hợp văn hóa trong giảng dạy tiếng Anh

Quá trình toàn cầu hóa và sự gia tăng phổ biến của giao tiếp liên văn hóa đã nhấn mạnh sự cần thiết phải dạy tiếng Anh như một ngôn ngữ toàn cầu [13]. Do đó, trọng tâm của giáo dục ngôn ngữ trong những năm gần đây đã chuyển từ việc chỉ đạt được năng lực giao tiếp sang bồi dưỡng năng lực liên văn hóa [14]. Chen và Thuy [11] lập luận rằng mối liên hệ chặt chẽ giữa ngôn ngữ và văn hóa đòi hỏi phải tích hợp các yếu tố văn hóa vào việc dạy tiếng Anh để chuẩn bị tốt hơn cho người học về giao tiếp toàn cầu. Cách tiếp cận này không chỉ giúp phát triển các mối quan hệ hài hòa mà còn nâng cao sự hiểu biết về văn hóa trong một thế giới ngày càng gắn kết với nhau hơn.

Ở Việt Nam, hệ thống giáo dục tiếng Anh vẫn đang trong quá trình chuyển đổi từ phương pháp giảng dạy truyền thống sang phương pháp giảng dạy hiện đại. Mặc dù đã có nhiều nỗ lực để thu hút học sinh vào các hoạt động tương tác nhưng phương pháp ngữ pháp-dịch thuật vẫn chiếm ưu thế, hạn chế cơ hội thực hành giao tiếp tiếng Anh thực sự [12]. Sự không phù hợp này với mục tiêu phát triển năng lực liên văn hóa cho thấy sự cần thiết phải chuyển đổi phương pháp sư phạm để trang bị tốt hơn cho sinh viên những kỹ năng ngôn ngữ thực tế để sử dụng trong thế giới thực ngoài lớp học [12]. Hơn nữa, việc dạy tiếng Anh ở Việt Nam phải đối mặt với những thách thức đáng kể trong việc tích hợp các yếu tố liên văn hóa. Các cách tiếp cận truyền thống, chủ yếu tập trung vào các nền văn hóa nói tiếng Anh, vẫn tiếp tục chiếm ưu thế, bất chấp những nỗ lực đa dạng hóa nội dung văn hóa [10]. Trong khi một số giáo viên đã bắt đầu định hình lại phương pháp giảng dạy văn hóa, vẫn cần thêm nhiều nghiên cứu để khám phá cách hiểu và áp dụng cách giảng dạy văn hóa [10]. Để vượt qua những thách thức này, các sáng kiến giáo dục nên ưu tiên kết hợp các chiến lược giảng dạy ngôn ngữ giao tiếp, thúc đẩy môi trường học tập lấy học sinh làm trung tâm và nâng cao năng lực liên văn hóa của người học.

2.1.3. Các nghiên cứu về tích hợp văn hóa trong giảng dạy ngôn ngữ

Ở Iran, nghiên cứu của Estaji và Rahimi [16] đã điều tra kiến thức nền tảng của giáo viên tiếng Anh đã tác động đến nhận thức của họ về năng lực giao tiếp liên văn hóa và việc dạy văn hóa. Kết quả chỉ ra mối tương quan đáng kể giữa nhận thức về năng lực giao tiếp liên văn hóa của giáo viên và sự tham gia của họ vào các hoạt động giảng dạy văn hóa. Điều này nhấn mạnh tầm quan trọng của năng lực giao tiếp liên văn hóa trong việc định hình phương pháp giảng dạy. Kết quả từ nghiên cứu này nhấn mạnh sự công nhận của giáo viên về vai trò của năng lực liên văn hóa trong việc thúc đẩy giao tiếp đa văn hóa. Ở Thổ Nhĩ Kỳ, Bal và Savas [3] đã sử dụng phương pháp phân tích hiện tượng học diễn giải (Interpretative phenomenological analysis) để điều tra kinh nghiệm của giáo viên tiếng Anh về việc lồng ghép văn hóa vào giảng dạy ngoại ngữ. Kết quả từ nghiên cứu này đã tiết lộ nhiều chiến lược khác nhau được giáo viên sử dụng như thuyết trình về văn hóa, đóng vai và các dự án để thúc đẩy năng lực giao tiếp liên văn hóa trong học sinh. Nghiên cứu này cho thấy rằng một số giáo viên gặp khó khăn do nguồn lực hạn chế và sự thiếu hứng thú của học sinh trong khi những giáo viên khác nhận thấy việc giảng dạy năng lực liên văn hóa dễ dàng hơn nhờ khả năng tiếp thu và tiếp cận công nghệ của học sinh.

Ở Indonesia, Rohmani và Andriyanti [17] đã thực hiện một nghiên cứu để điều tra niềm tin, thái độ và thực hành trong lớp học của giáo viên tiếng Anh. Kết quả cho thấy các giáo viên tin rằng việc dạy văn hóa gắn liền với tiếng Anh giúp giảm thiểu những quan niệm sai lầm trong việc học ngôn ngữ. Giáo viên sử dụng các tài liệu đa dạng như sách giáo khoa, phim và mạng xã hội để dạy văn hóa cùng với các kỹ năng ngôn ngữ nhằm thúc đẩy sự hiểu biết và đánh giá cao của học sinh về các nền văn hóa khác nhau. Mặc dù không phải tất cả các giáo viên đều đề cập rõ ràng đến các yếu tố văn hóa, nhưng giáo viên đã lồng ghép chúng vào các hoạt động học tập để thể hiện cam kết lồng ghép văn hóa vào lớp học ngôn ngữ. Ngoài ra, cả giáo viên trường công và trường tư đều có chung niềm tin về tầm quan trọng của việc giảng dạy văn hóa.

Ở Việt Nam, Nguyễn và Hồ [10] đã điều tra về quan điểm và phương pháp của giáo viên tiếng Anh liên quan đến việc tích hợp văn hóa trong giảng dạy ngôn ngữ. Kết quả cho thấy rằng trong khi các giáo viên nhận ra mối liên hệ không thể tách rời giữa ngôn ngữ và văn hóa, cách tiếp cận của họ đối với việc giảng dạy văn hóa xoay quanh các chủ đề, trong đó ngôn ngữ được ưu tiên hơn nội dung văn hóa. Hơn nữa, giáo viên bày tỏ lo ngại về việc tiếp xúc không đủ với văn hóa trong các khóa học ngôn ngữ và gặp phải nhiều hạn chế khác nhau trong việc giảng dạy văn hóa. Các hoạt động giảng dạy của họ phần lớn được định hình theo các phương pháp truyền thống tập trung vào kiến thức văn hóa cụ thể của các quốc gia nói tiếng Anh.

Nhìn chung, các nghiên cứu này đại diện cho bối cảnh văn hóa và giáo dục, nơi giáo viên gặp phải những thách thức và cơ hội riêng biệt. Kết quả từ những nghiên cứu này nhấn mạnh sự cần thiết phải có hướng dẫn rõ ràng trong đào tạo giáo viên, cải cách chương trình giảng dạy và phát triển tài liệu để tích hợp hiệu quả năng lực giao tiếp liên văn hóa. Điều này nhấn mạnh tầm quan trọng của việc tiến hành nghiên cứu chuyên sâu về nhận thức của giáo viên đối với việc tích hợp văn hóa trong giảng dạy tiếng Anh. Hiểu được những kinh nghiệm này có thể giúp tối ưu hóa chương trình đào tạo, cải tiến chương trình giảng dạy và phát triển các nguồn lực phù hợp. Cuối cùng, điều này sẽ nâng cao hiệu quả của việc tích hợp văn hóa trong các lớp học tiếng Anh và góp phần thúc đẩy một môi trường học tập đa dạng và hòa nhập.

2.2. Phương pháp nghiên cứu

2.2.1. Thiết kế nghiên cứu

Đề tài này vận dụng phương pháp nghiên cứu định tính để điều tra nhận thức của giáo viên tiếng Anh đối với việc tích hợp văn hóa trong quá trình dạy ngoại ngữ. Creswell [18] giải thích rằng phương pháp định tính nhằm hiểu rõ các hiện tượng, hành vi, hoặc trải nghiệm từ góc độ của những người tham gia nghiên cứu, và không chú trọng đến việc kiểm định giả thuyết hay xác định mối quan hệ nhân quả cụ thể. Phương pháp này không chỉ cung cấp thông tin mà còn giải thích ý nghĩa đằng sau các hiện tượng. Trong nghiên cứu này, phương pháp định tính giúp khám phá và hiểu rõ các khía cạnh phức tạp của vấn đề, cụ thể là nhận thức của giáo viên trong việc tích hợp văn hóa vào giảng dạy tiếng Anh.

2.2.2. Khách thể nghiên cứu

Khách thể tham gia vào nghiên cứu này được tuyển chọn bằng phương pháp lấy mẫu dựa theo tiêu chí (purposeful sampling). Để tuyển khách thể tham gia vào các cuộc phỏng vấn, nhóm nghiên cứu đã đặt ra bốn tiêu chí. Thứ nhất, các giáo viên phải tự nguyện tham gia phỏng vấn. Thứ hai, các giáo viên phải có tối thiểu bằng Cử nhân chuyên ngành Phương pháp giảng dạy tiếng Anh, Ngôn ngữ Anh hoặc tương đương được công nhận bởi Bộ Giáo dục và Đào tạo tại Việt Nam. Cuối cùng, các giáo viên phải là giáo viên cơ hữu đang giảng dạy tiếng Anh tại Trung tâm Hoa Sen (*định danh*). Tất cả các khách thể được mời tham gia vào nghiên cứu này vì họ đã có những trải nghiệm khác nhau đối với việc lồng ghép văn hóa vào giảng dạy ngoại ngữ. Tổng cộng, tám giáo viên dạy tiếng Anh tham gia vào nghiên cứu này, trong số này có năm người có bằng Cử nhân và ba người có bằng Thạc sĩ. Bảng 1 trình bày thông tin chi tiết về bằng cấp và kinh nghiệm giảng dạy của khách thể tham gia.

Bảng 1. Thông tin của giáo viên tham gia

STT	Định danh	Bằng cấp	Kinh nghiệm dạy
1	Lan	Cử nhân	2
2	Huệ	Cử nhân	4
3	Hồng	Thạc sĩ	5
4	Hùng	Cử nhân	5
5	Trâm	Cử nhân	6
6	Tuấn	Thạc sĩ	7
7	Thuận	Thạc sĩ	10
8	Minh	Cử nhân	13

2.2.3. Thu thập dữ liệu

Trong nghiên cứu này, số liệu được thu thập thông qua các cuộc phỏng vấn bán cấu trúc (semi-structured interviews) với tám giáo viên dạy tiếng Anh tại trung tâm Anh ngữ Hoa Sen ở vùng Đồng bằng sông Cửu Long. Phỏng vấn bán cấu trúc thường được sử dụng để tìm hiểu một chủ đề cụ thể, nhằm thu thập đến mức tối đa thông tin về chủ đề đang nghiên cứu. Loại phỏng vấn này dựa theo danh mục các câu hỏi hoặc các chủ đề cần đề cập đến. Tuy nhiên thứ tự và cách đặt câu hỏi có thể tùy thuộc vào ngữ cảnh và đặc điểm của đối tượng phỏng vấn. Mỗi cuộc phỏng vấn kéo dài từ 45 đến 60 phút và đều được ghi âm lại, ngôn ngữ được sử dụng bằng tiếng Việt. Trong quá trình phỏng vấn, các ý chính quan trọng đều được người nghiên cứu ghi chú lại rất cẩn thận.

2.2.4. Phân tích số liệu

Trong nghiên cứu này, dữ liệu từ các cuộc phỏng vấn bán cấu trúc được mã hóa bằng phần mềm NVivo 13 để thống kê và xây dựng các chủ đề chính. Cụ thể hơn, dữ liệu được phân tích theo phương pháp phân tích chủ đề (Thematic analysis) được đề xuất bởi tác giả Cresswell [5] bao gồm sáu bước: (1) Thu thập dữ liệu; (2) Làm quen với dữ liệu; (3) Mã hóa dữ liệu; (4) Tìm kiếm các chủ đề; (5) Định hình và đặt tên cho các chủ đề; (6) Phân tích và báo cáo các chủ đề.

2.3. Kết quả nghiên cứu

2.3.1. Khái niệm về văn hóa

Thông qua các cuộc phỏng vấn, tám giáo viên tham gia đều đồng ý rằng rất khó để định nghĩa thuật ngữ *văn hóa* một cách chính xác. Theo mô tả của họ, văn hóa được hiểu theo nhiều cách khác nhau, chủ yếu liên quan đến phong tục và truyền thống, hành vi và cách cư xử, tính đại diện và bản sắc, cũng như ngôn ngữ và giao tiếp. Ví dụ, Tuấn đã phản ánh về bản chất đa diện của văn hóa như sau:

Từ văn hóa mang đến cho tôi nhiều suy nghĩ. Nó có thể được hiểu thông qua cách bạn bè chào nhau, các công trình kiến trúc, hình ảnh các địa điểm nổi tiếng của một quốc gia nào đó. Văn hóa cũng có thể là trang phục truyền thống của một nước hoặc đặc điểm của con người nơi đó. Văn hóa có thể bao gồm cách người ta ăn uống, học tập, suy nghĩ và tiếp cận giải quyết vấn đề. (Tuấn/Phỏng vấn 6)

Thuận nhấn mạnh bản chất kép của văn hóa:

Khi nghe đến văn hóa, tôi nghĩ ngay đến những vấn đề liên quan đến tín ngưỡng. Có hai loại văn hóa: phi vật thể và vật thể. Theo tôi hiểu, niềm tin và suy nghĩ là văn hóa phi vật thể, là thứ chúng ta không thể nhìn thấy. Trong khi đó, ẩm thực, ngôn ngữ, phong tục, trang phục, kiến trúc, lễ hội là văn hóa vật thể. (Thuận/Phỏng vấn 7)

Hùng thảo luận về văn hóa dựa trên các khía cạnh nhận thức, phổ biến và niềm tin như sau:
Khi bàn về văn hóa, ba từ đầu tiên hiện lên trong đầu tôi là nhận thức, phổ biến và niềm tin vào nền văn hóa đó. Văn hóa có thể bao gồm văn hóa đa quốc gia, văn hóa môi trường và văn hóa đời sống xã hội. (Hùng/ Phỏng vấn 4)

Ngoài ra, ba giáo viên khác còn xác định văn hóa là ngôn ngữ của một quốc gia và là cách thức mọi người tương tác với nhau. Ý tưởng về văn hóa bao gồm ngôn ngữ và phong cách giao tiếp đã được đề cập trong phỏng vấn với Huệ, Lan và Minh những người nhấn mạnh ngôn ngữ như một yếu tố quan trọng của văn hóa.

2.3.2. Mối quan hệ giữa ngôn ngữ và văn hóa

Trong nghiên cứu này, tất cả tám giáo viên tham gia đều công nhận mối liên hệ gắn kết giữa ngôn ngữ và văn hóa. Họ xem ngôn ngữ là một phương tiện quan trọng để truyền tải các giá trị và sắc thái văn hóa, đồng thời là cầu nối thúc đẩy sự đa dạng văn hóa. Ví dụ, Minh chia sẻ:

Ngôn ngữ là một bộ phận không thể thiếu của văn hóa, là công cụ chuyển tải các giá trị văn hóa. Các yếu tố văn hóa phi vật thể, chẳng hạn như Ca Trù hay Nhã nhạc cung đình Huế đều dựa vào ngôn ngữ để truyền tải. Ngôn ngữ và lời bài hát trong các hình thức âm nhạc truyền thống này mang bản chất của di sản văn hóa. Thông qua ngôn ngữ, các cá nhân có thể hiểu biết phong phú hơn về văn hóa của một khu vực. (Minh/Phỏng vấn 8)

Hơn nữa, các giáo viên tham gia phỏng vấn đồng tình rằng việc hiểu bối cảnh văn hóa thông qua việc sử dụng ngôn ngữ sẽ giúp tăng cường sự tự tin trong các cuộc trò chuyện. Nhận thức này giúp người nói điều chỉnh ngôn ngữ và hành vi của họ một cách phù hợp, từ đó tăng cường kết nối. Chẳng hạn, Tuấn giải thích:

Học văn hóa giúp chúng ta nâng cao khả năng trò chuyện, giao tiếp với người bản xứ. Nó giúp chúng ta hiểu tiếng lóng và những câu chuyện cười của họ. Tôi tin chắc rằng ngôn ngữ và văn hóa gắn liền với nhau. (Tuấn/Phỏng vấn 6)

2.3.3. Tầm quan trọng của việc tích hợp văn hóa trong dạy ngoại ngữ

Thông qua các cuộc phỏng vấn, bảy giáo viên đều thể hiện niềm tin rằng văn hóa rất quan trọng và cần được dạy trong các lớp học tiếng Anh. Cụ thể, Lan chia sẻ:

Bằng cách tìm hiểu về văn hóa của một quốc gia, tôi có thể kết hợp nó vào việc giảng dạy của mình, giúp người học hòa mình vào bối cảnh văn hóa đó. Phương pháp này giúp nâng cao khả năng hiểu bài, bồi dưỡng kỹ năng tư duy phân biện và mở rộng nền tảng kiến thức cho các em. (Lan/Phỏng vấn 1)

Huệ đã giải thích về việc văn hóa đã định hình phương pháp giảng dạy và đóng vai trò quan trọng trong việc giảng dạy ngôn ngữ:

Dạy tiếng Anh như một ngoại ngữ ở Việt Nam đồng nghĩa với việc tích hợp văn hóa của các nước nói tiếng Anh với văn hóa địa phương để giúp người học đạt được mục tiêu giao tiếp của mình. (Huệ/Phỏng vấn 2)

2.3.4. Các thách thức của việc tích hợp văn hóa trong dạy ngoại ngữ

Trong nghiên cứu này, các giáo viên tham gia đã chia sẻ về một số thách thức mà họ gặp phải khi tích hợp văn hóa vào giảng dạy, bao gồm việc duy trì sự tham gia của học sinh, hạn chế về thời gian, áp dụng các khái niệm vào bối cảnh thực tế, việc tiếp cận các nguồn tài nguyên văn hóa, và đáp ứng với mục tiêu khóa học. Ví dụ, Minh trình bày như sau:

Nhìn chung, người học hứng thú hơn với các nền văn hóa và quốc gia gần gũi như Nhật Bản. Tuy nhiên, khi nói đến các quốc gia ở Châu Phi, đặc biệt là những quốc gia chưa từng nghe đến, người học thường tỏ ra ít quan tâm và ít sẵn sàng tham gia hơn. (Minh/Phỏng vấn 8)

Hồng chia sẻ việc thiếu thời gian để chuẩn bị cho các bài học lồng ghép văn hóa:

Giáo viên cần có đủ thời gian để soạn giáo án vì việc biên soạn các bài học phù hợp đòi hỏi sự hiểu biết sâu sắc về văn hóa đang được giảng dạy. Ngoài ra, giáo viên phải lựa chọn các hoạt động hấp dẫn để thu hút sự hứng thú của học sinh. (Hồng/Phòng vấn 3)

Tuấn chỉ ra thách thức của việc áp dụng kiến thức văn hóa vào bối cảnh thực tế:

Sinh viên thiếu môi trường, tình huống thực tế để áp dụng ngay những gì đã học. Trong lớp học, tôi tạo ra các tình huống, nhưng việc học ngôn ngữ đòi hỏi phải áp dụng vào thực tế thì mới thực sự hiệu quả. (Tuấn/Phòng vấn 6)

Lan chia sẻ thách thức trong việc gắn kết các chủ đề văn hóa với chương trình giảng dạy, đồng thời nhận định rằng khó có thể xác định cách thức và thời điểm phù hợp để kết hợp các yếu tố văn hóa. Cô giải thích:

Không phải mọi chủ đề trong bài học đều có lợi cho việc khám phá văn hóa một cách tự nhiên. Trọng tâm chính của lớp học là phát triển kỹ năng nói và ngữ pháp, vốn đã chiếm một lượng thời gian đáng kể, khiến việc tích hợp văn hóa cùng với việc giảng dạy ngữ pháp cho học sinh trở nên khó khăn. (Lan/Phòng vấn 1)

2.4. Bàn luận kết quả

Kết quả từ các cuộc phỏng vấn tiết lộ rằng các giáo viên có những quan điểm đa dạng và phong phú về khái niệm *văn hóa*. Kết quả này phù hợp với khung lý thuyết của Byram [2], trong đó giải thích sự cần thiết của việc hiểu các khía cạnh sâu sắc hơn về bản sắc và giao tiếp trong các tương tác liên văn hóa. Byram lập luận rằng để giao tiếp liên văn hóa hiệu quả không chỉ đòi hỏi trình độ ngôn ngữ mà còn cả khả năng diễn giải và gắn kết với các ý nghĩa và hành vi văn hóa trong bối cảnh. Kết quả từ nghiên cứu này phù hợp với quan điểm của Kidwell [19] nhận định rằng văn hóa là một khái niệm bao quát và phức tạp, không thể chỉ gói gọn trong một định nghĩa đơn giản. Những quan điểm đa dạng này không chỉ phản ánh sự phong phú của bản sắc văn hóa mà còn ảnh hưởng trực tiếp đến phương pháp giảng dạy và cách thức tương tác của giáo viên trong quá trình giáo dục. Việc hiểu văn hóa một cách toàn diện sẽ giúp giáo viên có cái nhìn sâu sắc hơn về mối quan hệ giữa ngôn ngữ và văn hóa, từ đó phát triển các phương pháp giảng dạy phù hợp hơn cho học sinh.

Một kết quả nổi bật khác từ nghiên cứu này chứng minh rằng việc tích hợp văn hóa vào giảng dạy tiếng Anh là một yếu tố không thể thiếu, góp phần nâng cao hiệu quả học ngôn ngữ và phát triển các kỹ năng quan trọng như tư duy phản biện và giao tiếp liên văn hóa. Những chia sẻ của các giáo viên qua các cuộc phỏng vấn cho thấy rằng việc giảng dạy văn hóa không chỉ giúp học sinh hiểu ngôn ngữ một cách sâu sắc mà còn giúp họ chuẩn bị tốt hơn cho việc giao tiếp trong môi trường toàn cầu, nơi văn hóa và ngôn ngữ luôn gắn chặt với nhau. Kết quả này phù hợp với quan điểm của Byram [2] nhấn mạnh việc kết hợp nội dung văn hóa vào giáo dục ngôn ngữ. Sự tích hợp này không chỉ làm phong phú thêm việc học ngôn ngữ mà còn chuẩn bị cho học sinh tham gia một cách hiệu quả vào bối cảnh đa văn hóa. Kết quả này nhất quán với các nghiên cứu trước đây ủng hộ giáo dục ngôn ngữ chuyển đổi kết hợp bối cảnh văn hóa [3], [10]. Nghiên cứu này chứng minh rằng việc nắm bắt bối cảnh văn hóa là rất quan trọng để giao tiếp và thích ứng hiệu quả trong các bối cảnh đa dạng. Vì vậy, thay vì chỉ lồng ghép trong quá trình giảng dạy ngôn ngữ, các yếu tố văn hóa nên được xem là một thành phần cơ bản để đưa vào chương trình giảng dạy.

Ngoài ra, kết quả từ nghiên cứu này đã làm sáng tỏ những thách thức mà các giáo viên gặp phải khi cố gắng tích hợp văn hóa vào giảng dạy ngoại ngữ. Một số vấn đề quan trọng đã được nêu ra, bao gồm việc duy trì sự tham gia của học sinh, hạn chế về thời gian, áp dụng các khái niệm vào bối cảnh thực tế, tiếp cận các nguồn tài nguyên văn hóa, và đáp ứng mục tiêu khóa học. Những thách thức này giống với kết quả tìm được từ các nghiên cứu quốc tế trước đây [20], [17]. Để khắc phục những thách thức này và tăng cường hội nhập văn hóa, cần có những giải pháp linh hoạt và sáng tạo để tạo ra môi trường học tập đa dạng và phong phú hơn cho học sinh.

3. Kết luận

Tóm lại, kết quả của nghiên cứu này nêu bật tầm quan trọng của việc hiểu văn hóa một cách toàn diện trong việc giảng dạy ngôn ngữ. Những quan điểm đa dạng của các giáo viên về khái niệm văn hóa không chỉ phản ánh sự phong phú của bản sắc văn hóa mà còn ảnh hưởng sâu sắc đến phương pháp giảng dạy và cách thức tương tác trong lớp học. Việc hiểu và áp dụng những kiến thức văn hóa trong giảng dạy không chỉ làm phong phú thêm nội dung giảng dạy mà còn giúp giáo viên nâng cao năng lực sư phạm. Họ có thể trở thành những người hướng dẫn tốt hơn, không chỉ dạy ngôn ngữ mà còn giúp người học phát triển kỹ năng giao tiếp liên văn hóa. Việc tích hợp văn hóa vào giảng dạy tiếng Anh được chứng minh là yếu tố thiết yếu để nâng cao hiệu quả học ngôn ngữ, phát triển tư duy phản biện và kỹ năng giao tiếp liên văn hóa cho học sinh. Các kết quả này phù hợp với quan điểm của Byram [3] và Kidwell [11], nhấn mạnh rằng văn hóa không thể tách rời khỏi ngôn ngữ mà cần phải được lồng ghép trực tiếp vào chương trình giảng dạy để học sinh có thể hiểu ngôn ngữ một cách sâu sắc và giao tiếp hiệu quả trong môi trường toàn cầu.

Tuy nhiên, kết quả từ nghiên cứu này cũng chỉ ra những thách thức mà giáo viên phải đối mặt khi tích hợp văn hóa vào giảng dạy, bao gồm khó khăn trong việc duy trì sự tham gia của học sinh, thiếu thời gian, và khó khăn trong việc tiếp cận nguồn tài nguyên văn hóa. Để khắc phục những thách thức này, cần có những giải pháp phù hợp, chẳng hạn như tổ chức các buổi tập huấn cho giáo viên, cải thiện khả năng tiếp cận tài nguyên giảng dạy, và thúc đẩy cộng đồng thực hành nơi các giáo viên có thể chia sẻ phương pháp và kinh nghiệm. Từ đó, việc dạy và học văn hóa sẽ trở nên dễ dàng và hiệu quả hơn, tạo nền tảng vững chắc cho việc phát triển các kỹ năng giao tiếp liên văn hóa của học sinh trong bối cảnh toàn cầu hóa.

TÀI LIỆU THAM KHẢO

- [1] Liddicoat AJ & Scarino A, (2013). *Intercultural language teaching and learning*. Wiley-Blackwell.
- [2] Byram M, (1997). *Teaching and assessing intercultural communicative competence*. Multilingual Matters.
- [3] Bal NG & Savas P, (2022). Intercultural language teaching and learning: Teachers' perspectives and practices. *Participatory Educational Research*, 9(6), 268-285, DOI: 10.17275/per.22.139.9.6.
- [4] Newton J, (2016). *Teaching English for intercultural spoken communication*. In: Widodo HP, Renandya W (eds.), *English language teaching today: Building a closer link between theory and practice*, pp. 161–177. Switzerland, Springer.
- [5] Baker W, (2015). Research into practice: Cultural and intercultural awareness. *Language Teaching*, 48(1), 130-141. DOI: 10.1017/S0261444814000287
- [6] NN Doan, (2014). *Teaching the target culture in English teacher education programs: Issues of EIL in Vietnam*. In: Marlina R, Giri RA (eds.), *The pedagogy of English as an international language: Perspectives from scholars, teachers, and students*, pp. 79–93. Switzerland, Springer.
- [7] HST Kiệt, (2014). Implementing intercultural language learning: A new challenge for foreign language teaching in Vietnam, *Journal of Science and Technology - University of Danang*, 6(79), 53–57.
- [8] NT Long, (2013). *Integrating culture into Vietnamese university EFL teaching: A critical ethnographic study* (PhD thesis). Auckland University of Technology. <https://openrepository.aut.ac.nz/items/d11b6a23-1cbf-43f3-8142-6a8f1de98dad>
- [9] Tavassoli K & Ghamoushi M, (2023). *Exploring Iranian EFL teachers' cognition, attitude, and practice in teaching intercultural issues*, *Interchange*, 54(2), 173-201, DOI: 10.1007/s10780-023-09487-7.

- [10] ND Chinh & H ST Kiệt, (2023). *Vietnamese teachers of English perceptions and practices of culture in language teaching*. In: T. L. H. Nghĩa, TT Lý, NT Mai (Eds.), *English language education for graduate employability in Vietnam*, pp. 305-326. Switzerland, Springer.
- [11] Chen S & LT Thuy, (2018). *Teaching of culture in English as an international language: An integrated model*. Routledge.
- [12] TTT Hiền, (2015). Integrating culture into English classrooms: Suggested teaching techniques for Vietnamese tertiary teachers. *Asian EFL Journal*, 85(1), 58-89, DOI:10.1007/s10780-023-09487-7.
- [13] Sharifian F, (2017). *Cultural linguistics: Cultural conceptualisations and language*. John Benjamins.
- [14] Díaz AR & Dasli M, (2017). *Tracing the critical trajectory of language and intercultural communication pedagogy*. In: Dasli M, Díaz AR (eds.), *The critical turn in language and intercultural communication pedagogy: Theory, research, and practice*, pp. 162–179. New York, Routledge.
- [15] LV Canh, (2011). *Form-focused instruction: A case study of Vietnamese teachers' beliefs and practices* (PhD thesis). University of Waikato. <https://researchcommons.waikato.ac.nz/bitstream/handle/10289/5253/thesis.pdf>.
- [16] Estaji M & Rahimi A, (2018). Exploring teachers' perception of intercultural communicative competence and their practices for teaching culture in EFL classrooms. *International Journal of Society, Culture & Language*, 6(2), 1-18.
- [17] Rohmani LA, Andriyanti E, (2022). Culture teaching in EFL classes: Teachers' beliefs, attitudes, and classroom practices. *Studies in English Language and Education*, 9(1), 237-257. DOI:10.24815/siele.v9i1.21834
- [18] Creswell JW, (2013). *Qualitative inquiry and research design: Choosing among five approaches*. Sage.
- [19] Kidwell T, (2024). *Language teachers' intercultural knowledge, competencies, and beliefs*. In: Tajeddin Z, Farrell TSC (eds.), *Handbook of language teacher education: Critical review and research synthesis*, pp. 1-31. Switzerland, Springer. DOI:10.1007/978-3-031-43208-8_12-1.
- [20] Fungchomchoei S & Kardkarnklai UM, (2016). Exploring the intercultural competence of Thai secondary education teachers and its implications in English language teaching. *Procedia-Social and Behavioral Sciences*, 236, 240-247. DOI: 10.1016/j.sbspro.2016.12.017.